

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kisházi János ügyvéd (**felperesi képviselő címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a dr. Rása Mirtill kamarai jogtanácsos és a dr. Kozma Anikó Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Kozma Anikó ügyvéd) által képviselt **alperesi** Zártkörűen Működő Részvénytársaság (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelensége megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 5-én kelt 6.G...../2018/5. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek külön felhívásra fizessen meg 20.000 (húszezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2008. december 19-én alperes meghatalmazottjánál kölcsönkérelmet terjesztett elő gyorsított előfinanszírozásra 1.700.000 forint kölcsönre, 89 havi futamidőre, svájci frank devizanemre azzal, hogy a kölcsönkérelem hátoldalát kitöltve aláírta. A kölcsönkérelem hátoldala alperesi kockázatfeltáró nyilatkozatot tartalmazott a gépjárműre nyújtott deviza alapú kölcsön és lízingszerződés sajátosságairól, abból a célból, hogy a hitelező az ügyfelet az ügylet megkötése előtt erről tájékoztassa. A tájékoztatás tartalmazta, hogy a deviza alapú kölcsönre és lízingre vonatkozóan a finanszírozó e kölcsönt úgy nyújtja - pl. svájci frank alapon -, hogy a folyósítást forintban végzi és az ügyfél havi fizetési kötelezettsége is forintban keletkezik. Miután a szolgáltatások deviza finanszírozáson alapulnak, a forint alapú konstrukcióhoz képest rendkívül kedvező, olcsó induló feltételeket nyújtanak, de rendelkeznek olyan sajátosságokkal, amelyek az ügyfél számára a forinthitelekhez képest további költségeket és kockázatokat jelenthetnek. A nyilatkozat a törlesztőrészlet mértékének változásával összefüggésben tartalmazta, hogy a deviza alapú kölcsön és lízingszerződéseknel a kamat és árfolyam változások hatásaként a havi törlesztőrészletek a forinthiteleknel gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak, a törlesztőrészlet ingadozása a kamat és árfolyamváltozás irányától függően kedvezően és kedvezőtlenül is érintheti az ügyfelet. Változatlan kamatok esetén, amikor a forint gyengül az adott devizával szemben, vagyis egy svájci frankért a korábbinál több forintot kell fizetni, akkor a törlesztőrészlet növekszik, amikor a forint erősödik az adott devizával szemben, akkor a törlesztőrészlet csökken. A részlet változásának, kiszámításának módszeréről és időpontjáról a finanszírozó ide vonatkozó általános szerződési feltételei rendelkeznek. A deviza alapú kölcsön és lízingszerződések kamatait a devizakamatok ingadozása is befolyásolhatják, a finanszírozó ide vonatkozó általános szerződési feltételei szerint.

- [2] 2008. december 29-én felperes és alperes között kölcsönszerződés jött létre, utalva az nyomtatványra. A kölcsönösszeg 1.700.000 forint volt, változó kamatozással, svájci frank alapon,

89 hónap futamidővel. Tartalmazta a szerződés, hogy az általános szerződési feltételekben szabályozott törlesztőrészlet változás az alábbi két tényező szerződésben meghatározott időpontban és mértékben történő változtatásának függvénye: svájci frank-LIBOR, svájci frank árfolyam. Rögzítette a szerződés, hogy a kölcsönszerződés egyedi része kizárólag az számú általános szerződési feltételekkel, illetve annak esetleges módosításával együtt érvényes, melynek a vételi jogos és az adásvételi szerződéssel együtt történő átvételét és megértését az adós a szerződés aláírásával igazolja.

Az-es általános szerződési feltételek 7. pontja értelmében, attól függően, hogy a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben hogy állapodnak meg, a jelen szerződés törlesztőrészletei fixek vagy változóak, valamint változó törlesztőrészletek esetén a kölcsön törlesztőrészletek az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezők változása alapján vagy forint, vagy devizaalapon változnak. Törlesztőrészlet különbözetén deviza alapú kölcsön esetén a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet és az árfolyam konverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet, forint alapú kölcsön esetén a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet kell érteni.

A szerződés 7.A. pontja értelmében, törlesztőrészlet változás deviza alapú kölcsön esetében két tényező meghatározott időpontokban, azaz mérési időpontokban és mértékben történő változásának függvénye, az egyik a devizakamat, a másik a devizaárfolyam. A szerződés ezen pontja részletezte a fogalmakat, illetve a törlesztőrészlet változás mérésének gyakoriságát, esedékességét, a törlesztőrészlet változás mértékének kiszámítására vonatkozó képletet is tartalmazta, illetve az elszámolás módját is.

- [3] Szerződés szerint a részletezett törlesztőrészlet változás külön értesítés, illetve külön elfogadás nélkül is a szerződő felek által meghatározottnak és elfogadottnak minősül.
- [4] A felperes - személyes meghallgatása során előadottak szerint -, kétszer-háromszor járt a salgótarjáni autókereskedésben, a gépkocsit kipróbálta, megegyezett kereskedővel. A járművet hitel nélkül nem tudta volna megvenni. Félt, hogy nem lesz-e a nagyon nagy az ingadozás devizahitelnél, azt mondták neki, hogy ez nem lehet nagy, legfeljebb ± 5 %-os eltérés lehet a törlesztőrészleteknél akkor, ha az árfolyam változik. De őt igazából a jármű érdekelte, az árfolyamingadozás nem kapott különösebb hangsúlyt.
- [5] A felperes végleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy a szerződés svájci frank alapú elszámolásának kikötése tisztességtelen, kérte a szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását és alperest kötelezni 1.633.729 forint megfizetésére. Előadta, az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelen, nem felelt meg a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése, a 6/2013. PJE, a Ptk. 209. § (1) és (5) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, illetve a 2/2014. PJE rendelkezéseinek.
- [6] Alperes a kereset elutasítását kérte, előadva, a felperes a kölcsönkérelmet aláírta, ő választott deviza alapú konstrukciót. A kockázat feltárását a szerződés aláírása előtt 10 nappal megismerte, megértette, és ezt követően kötött szerződést. A kockázatteltárás világos, érthető volt, megfelelt a 6/2013. PJE 3. pontjának. Felperes választotta ki a konstrukciót, ezért a feltétel egyedileg megtárgyalt, annak tisztességtelensége nem is lenne vizsgálható. A rendelkezések egyébként megfeleltek a szokásos szerződési gyakorlatnak és a Hpt. valamint a 6/2013. PJE előírásainak is. Az ÁSZF 7.A. pontja alsó határt rendelt a negyedéves törlesztőrészlet változás elszámolásához, de a felső határról a kikötés nem szólt, ebből következik, hogy felperest korlátlanul terhelte az árfolyamváltozás. Az ÁSZF 7. és 7.A. pontja megfogalmazása egyszerű képlet, csak a négy alapműveletet alkalmazta. Eseti döntésre is hivatkozott ebben a körben.

[7] Az elsőfokú bíróság a 2019. február 5-én kelt 6.G...../2018/5. számú ítéletével felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 133.634 forint perköltséget, az államnak külön felhívásra 57.600 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 523. § (1) bekezdése ismertetése után kifejtette, a felperes alperesi előadás szerint 2004. és 2008. között négy deviza alapú gépjármű finanszírozási szerződést kötött. A felperes volt az ügyvezetője a Cs-C. Kft.-nek, a társaság főtevékenysége gépjárműkereskedelem volt, a szerződések a Kft. tevékenységének pénzügyi finanszírozását szolgálták. Ugyanakkor alperes nem vitatta, hogy a devizahiteles törvények szerinti elszámolás megtörtént a felperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogügylet a Hpt. hatálya alá tartozik, felperes fogyasztói minőségét a Hpt. szabályai alapján kell minősíteni.

A kölcsönt felperes gépjármű megvásárlására vette igénybe. Nem merült fel adat arra, hogy azt üzletszerű tevékenységéhez használta volna.

Az elsőfokú bíróság megállapította a fogyasztói kölcsönszerződés létrejöttét, azzal, az alperes által készített elszámolás felülvizsgálatnak minősül. Ugyanakkor a felperes által megjelölt feltételek általános szerződési feltételek, a termék releváns jellemzőit egyedileg nem tárgyalták meg.

Az elsőfokú bíróság a szerződéses tartalom kapcsán hivatalból nem észlelt érvénytelenségi okot. Ugyanakkor a 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése felhívása után, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdése, továbbá a 2/2014. PJE 3. pontja felhívása után kifejtette, alperesnek kellett bizonyítania, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozóan a fogyasztó részére a Ptk. 205. § (3) bekezdése, 203. § (6) (7) bekezdései, és a 2/2014 PJE határozatnak megfelelő tájékoztatást megadta. A Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdése ismertetése, a Ptk. 209/A. §-a, valamint az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (4) és (5) bekezdése, valamint a 18/1999. Korm. rendelet 2. § d) pontja, a 6/2013. PJE jogegységi határozat ismertetése után rátért a deviza alapú szerződés típus ismertetésére. Kiemelten hivatkozott arra, a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelte a tájékoztatási kötelezettség az árfolyamváltozás lehetőségéről, illetve, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére. Önmagában a konstrukció nem ütközik jogszabályba. Nem szükséges, hogy maga a kölcsönadott, folyósított összeg, törlesztőrészletek összege tételesen szerepeljenek a szerződésben, az is elégséges, ha azok kiszámítható módon vannak meghatározva. Utalt a 2/2014. PJE 1. pontjára, mely szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, mely szerint az árfolyamkockázatot a kedvező kamatmérték ellenében korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó rendelkezés, melynek tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, illetve csak akkor, ha annak tartalma, figyelemmel a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is, nem volt világos, nem volt érthető az ésszerűen figyelmes és körültekintő, általánosan tájékozott fogyasztó számára. Ha a nem megfelelő tájékoztatás, vagy ennek elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen. A C-26/2013. Európai Unió Bírósága által hozott döntés, illetve eseti döntés felhívása mellett rögzítette, nincs olyan előírás, hogy a tájékoztatásnak időben meg kell előznie, és mennyivel kell megelőznie a szerződés megkötését. Az ajánlattétel és az ajánlat elfogadása keretében illeszkedő tájékoztatás megfelel az előírásoknak. A felperes hivatkozásával ellentétben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt, hogy felperes a szerződéskötést megelőzően hitelkérelmében a leendő hitelezőtől kapott részletes árfolyamkockázati tájékoztatást tudomásul vette, és 10 nap elteltével kötötte meg a szerződést.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a tájékoztatás megfelelő volt-e. Az tartalmazta, hogy a forint árfolyam gyengülése esetén a törlesztőrészlet jelentős mértékben is emelkedhet, kiterjedt az árfolyamváltozás lehetőségére és annak hatására. A kölcsönkérelemhez kapcsolódó nyilatkozat tartalmazta, hogy az árfolyamváltozás a fogyasztót kedvezőtlenül érintheti. Megmagyarázta ezt követően annak hatását a törlesztőrészletre, illetve felhívta az általános szerződési feltételekre a

figyelmet. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy a C-51/2017. ítélettel összefüggésben a Kúria Konzultatív Testülete úgy foglalt állást, az ítélet nem tartalmaz olyan új szempontokat, melyeket korábban már ne vettek volna figyelembe, és amit korábban nem fejtettek volna ki.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, a tájékoztatás megfelelő volt. A kölcsönszerződés egyedi része egyértelműen megjelölte, hogy a szerződés deviza alapú, a törlesztőrészlet a svájci frank árfolyam és a svájci frank LIBOR változása következtében változik. Tartalmazta, hogy a változás következménye a törlesztőrészlet változás, ennek részletes szabályait az általános szerződési feltételek tartalmazták. Az általános szerződési feltétel kapcsán utalt az ÁSZF 7. pontjára, arra, az árfolyamváltozás hatására az adós törlesztési kötelezettsége számára kedvezőtlen irányú változás esetén megnövekszik. Miután a kockázat valamely cselekvéssel vagy mulasztással együtt járó kár lehetősége, a tájékoztatás megfelelő. Ugyancsak tartalmazta a feltétel, hogy az adós a terhesnek mutató árfolyam különbözetet a hitelező az adósra terheli. Ez megfelel a 2/2014. PJE III.1. pont (7) bekezdésének. A szerződés felső korlátot nem tartalmazott. Ebből egyértelműen következett a fogyasztó számára, hogy rá nézve hátrányos változás következményei őt terhelik korlátozás nélkül. Utal arra is a szerződéses kikötés, hogy az árfolyamváltozás következményét nem csak az adott részletre, de a teljes hátralevő tőketartozásra vonatkozóan is figyelembe veszi a hitelező. A tájékoztatás megfelelt a Kúria 2/2014. PJE határozatában írtaknak, illetve a C-186/2016. és a C-26/2016. számú ítéleteknek is, ezért a kereset elutasítandó volt.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése és 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

- [8] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében az ítélet keresete szerint megváltoztatását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a kölcsönszerződés ÁSZF 7. pontjában foglaltakat kellő részletezettségű, megfelelő tartalmú kockázatfeltárásnak tekintette. A devizakockázat áthárítása nem azonos a kockázatfeltárással. A kockázatfeltárás a nyújtott termék tulajdonságainak minden részletre történő leírása. A svájci frank alapú feltétel érvénytelen, tisztességtelen, de a teljes érvénytelenség jogkövetkezményei alkalmazandók. Az árfolyamkockázati rendelkezés sem a szerződésben, sem az ÁSZF-ben nem található, ezért támadja felperes a CHF alapú feltételét a szerződésnek. A felperes nem kapott olyan kockázatfeltáró nyilatkozatot, melyet aláírásával igazolt. Alperesnek kellett volna azt bizonyítania, hogy a felperes a jogszabály által előírt tájékoztatást megkapta, illetve, hogy a tájékoztatásból egyértelmű volt, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, és annak nincs felső határa. Sem a szerződés egyedi része, sem az ÁSZF nem szól az árfolyamkockázatokról. Az egyetlen feltétel, hogy ennek a konstrukciónak kockázata merülhet fel, az a CHF alapúság kikötése. Ebből még nem derül ki, hogy az árfolyamváltozás korlátozás nélkül az adóst terheli, és az sem, hogy annak nincs felső határa. Ismertetve a 2/2014. PJE határozat 1. pontját, a Hpt. 203. §-át, 210. §-át is, utalt arra, a perbeli ÁSZF-ben foglalt árfolyamkockázati tájékoztató a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésében foglaltaknak megfelel, azonban, mivel a perbeli szerződés fogyasztói szerződés, a tájékoztatónak meg kell felelnie a 93/13. EKG irányelv 4. cikk (2) bekezdésének is. Ezzel kapcsolatban utalt a C-186/16. és a C-51/17. ítéletre, arra, a szerződési feltételeket világosan, érthetően kell megfogalmazni. Az átlagosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztónak nem csak azt kell felismernie, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is. A perbeli tájékoztatás ennek nem felel meg, nem tartalmazza, hogy a kedvezőtlen árfolyamváltozás az adóst terhelő pénzügyi kötelezettséget jelentős mértékben megnövelheti. Az adós nem tudja a vállalásának gazdasági következményeit felmérni. Az átlagos fogyasztó számára az ÁSZF 7. pontja nem világos, nem érthető, így tisztességtelen, azaz semmis. A 2/2014. PJE határozat szerintieknek sem felel meg a tájékoztatás, nem tűnt ki abból, hogy az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészlet összege

korlátozás nélkül akár többszörösére is emelkedhet, az árfolyamváltozás iránya, mértéke nem állapítható meg, nincs felső határa, és az árfolyamváltozás lehetősége valós.

Utalt arra is, a felperes a pertárgy értékét 600.000 forintban határozta meg, így az ítéletben megjelölt perköltség eltúlzottnak tekinthető.

- [9] Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, az elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, megalapozott és érdemben helyes döntést hozott. A fellebbezésben foglaltak ismertetése után előadta, a fellebbezés iratellenes és megalapozatlan. Alperes már a keresetre vonatkozó ellenkérelem mellékleteként csatolta a felperes által, a kölcsönszerződést megelőzően 10 nappal aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatot is tartalmazó nyilatkozatot. Lényegében a felperes az aláírásával megerősítette, hogy a kockázatokat megismerte a finanszírozási kérelem benyújtása előtt, megértette a tájékoztatást, tudomásul vette, és a kockázatok ismeretében köti meg a szerződést. A felperes az általa kiválasztott konstrukciót, annak feltételeit megismerte, áttanulmányozta a kockázatokat is. A kockázatfeltáró nyilatkozat megfelelő volt, utalt a 2/2014. PJE határozat 1. pontjára, a civilisztikai kollégiumvezetők 2015. november 9-10-i értekezletéről készített jegyzőkönyvben kifejtettekre. Előadta, a tájékoztatás tekintetében nem fogalmazódott meg olyan többletkövetelmény, hogy a tájékoztatás során bármilyen konkrét adatot vagy számítást közölni kell a fogyasztóval ha a tájékoztatásból az árfolyamkockázat mibenléte, annak gazdasági következményei a fogyasztó számára világosan, egyértelműen felismerhetők. Hivatkozott a 6/2013. PJE 3. pontjára. Az árfolyamváltozás lehetőségére kellett a tájékoztatásnak kiterjednie, és hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészekre. Az árfolyamváltozás mértékére, a kockázat valószínűségére nem kellett kiterjednie, és arra sem, hogy mi lehet az árfolyamváltozás tendenciája és annak felső határa. A perbeli kockázatfeltáró nyilatkozat több fejezete tartalmazott tájékoztatást az árfolyamkockázat korlátlan viselésére, ezeket részletezte. Utalt arra is, a 2/2014. PJE III.7. pontja nem értelmezhető akként, hogy alperes által adott tájékoztatásnak minden esetben kifejezetten tartalmaznia kell a korlátlan, vagy felső határ nélküli kifejezést. A tájékoztatásból, illetve a szerződés szövegéből egyértelműen megállapíthatónak kell lennie, hogy bármilyen mértékű árfolyamváltozás és annak következménye a fogyasztót terheli. Az, hogy korlátlan emelkedés lehet, magába foglalja azt is, hogy ez gazdasági, fizetési nehézséget okozhat a fogyasztó számára. Eseti döntés felhívása, illetve az EUB C-186/2016. számú ítélete felhívása után hivatkozott az egyéb tájékoztatókra, melyek kifüggesztésre kerültek, illetve, melyeket elvárható volt, hogy a fogyasztó elolvasson, megismerjen, és ha kérdései vannak, azokat tegye fel. Utalt a kölcsönkérelemre, illetve a szerződésre. Felperes a változó törlesztőrészes konstrukciót választotta, és az aláírt nyilatkozatai azt támasztják alá, hogy a konstrukció feltételeit, kockázatát áttanulmányozta, megismerte és megértette. Az egyedi kölcsönszerződés ÁSZF 7.A. pontjában szabályozott törlesztőrészlet változással kapcsolatban utalt arra, magából a szerződésből kitűnik, hogy a svájci frankhoz kötött forintban folyósított devizahitel kapcsán a fizetendő törlesztőrészek összege változását eredményezi, ha a forinthez viszonyítva a svájci frank devizaárfolyama emelkedik. Deviza alapú kölcsön esetén a törlesztőrészek változását a devizakamat, illetve devizaárfolyam változása határozza meg. Utalt arra is, a megállapodás szerint, a számított törlesztőrészlet különbözet összege csak abban az esetben kerül naptári negyedévente elszámolásra, ha annak még el nem számolt összege összesen a 2.000 forintot eléri. Az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, az ÁSZF felső határról egyáltalán nem rendelkezett. Ebből az következett, hogy felperest korlátlanul terheli az árfolyamváltozást is magába foglaló törlesztőrészlet változás lehetősége. Az ÁSZF 7. pontjában található képlet, és az azt követő magyarázó szabály érthető és világos tájékoztatást nyújtott felperes javára. Ha azokat alaposan áttanulmányozta, számára egyértelműnek kellett lennie, hogy a perbeli ügyletnek árfolyamkockázata van, és az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Alperes eseti döntésre

hivatkozott, mely megállapította az ÁSZF 7. pont átláthatóságát. Hivatkozott továbbá a 2/2014. PJE-re, illetve további eseti döntésekre.

- [10] Felperes további előkészítő iratot terjesztett elő a korábbi előadását fenntartva, hivatkozva a 93/13. EGK Irányelv egyes pontjaira, a C-26/13. ítélet, illetve a 2/2014. PJE határozat egyes pontjaira, valamint a C-51/17. döntésre. A felperes emellett előadta, autókereskedő közreműködésével kötötte meg a szerződést, aki nem tájékoztatta az árfolyamkockázatról. A devizakonstrukcióról a kereskedő annyit mondott, az kedvezőbb mert alacsonyabb a kamata és kisebb a havi törlesztőrészlet. Ennél több nem is volt tőle elvárható, ő a gépkocsi értékesítésében volt érdekelt. Az alperes által alkalmazott kockázatfeltárás semmilyen számítási metodikát nem tartalmazott arra nézve, hogy devizakölcsön esetén hogyan számítható ki a tőke és kamat összeg, nincs a szerződésben erre támpont, képlet. Önmagában egy írott tájékoztatás kalkulációs lehetőség nélkül nem megfelelő. Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatásnak tartalmaznia kellett volna visszamenőlegesen a forint svájci frank árfolyam történetét, legalább a kölcsön futamidejével azonos időszakra vonatkozóan. A hitelnyújtással foglalkozó, megfelelő pénzügyi, elemzői tudással, háttérrel rendelkező gazdasági szereplők számára ismeretes volt, hogy a lappangó gazdasági válság kitöréssel majd összeomlással fenyeget, és ez a CHF árfolyam aránytalan emelkedéséhez is vezethet. A hitelező nem tájékoztatta a fogyasztót arról sem, hogy a CHF maga menekülő deviza. A kockázatfeltárás nem tesz említést a szinte biztos forintgyengülés várhatóságáról. Megalapozatlan, contra legem az a felfogás, hogy a deviza alapú szerződés ne lenne atipikus szerződés. Külön tájékoztatni kellett volna a banknak az adóst arról az általános szerződési feltételről, mely a szokásos szerződési gyakorlattól eltérő. Ez fennáll jelen esetben, mert a szerződés nem is forint és nem is deviza szerződés, az ügylet mögött sajátos kockázatok húzódnak meg. Megalapozatlan az a vélekedés is, hogy az árfolyamváltozás törlesztőrészletekre gyakorolt hatása köztudomású volt. Utalt a fogyasztó terhére fennálló információs egyensúlyhiányra, a fogyasztói felelősség megalapozatlan túlhangsúlyozására a pénzügyi szolgáltatók részéről. Hivatkozott a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i ülésére, az ott írtakra, a C-186/16. és a C-51/17. számú ítéletben foglaltakra. Az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás hiányos, nem kellően konkrét, félreérthető, nem tesz eleget az C-51/17. ítéletben foglaltaknak. Nem állapíthatóak meg a fogyasztó számára az alapvető közgazdasági összefüggések, nem ad elegendő információt.
- [11] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a fellebbezést az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak találta.
- [12] A szerződéskötéskor hatályos 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (1) bekezdése alapján a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően volt köteles ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni.
A (6) bekezdés szerint olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia. A (6) bekezdésben meghatározott (kockázatfeltáró) nyilatkozatnak tartalmaznia kellett a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint a (7) bekezdés alapján annak hatását a törlesztőrészletekre.
- [13] A 6/2013. PJE határozat 3. pontja szerint a pénzügyi intézményt terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére.

- [14] A felperes lényegileg az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tisztességtelenségét, nem megfelelőségét állítva hivatkozott arra, hogy a szerződés "svájci frank alapú elszámolása" kikötése tisztességtelen, közelebbről meg nem jelölve a támadott szerződéses, illetve támadott szerződéses rendelkezéseket.
- Az elsőfokú bíróság a felperesi hivatkozásokkal ellentétben helytállóan állapította meg, hogy felperes a szerződéskötést megelőzően hitelkérelmében alperestől kapott részletes árfolyamkockázati tájékoztatást tudomásul vette, és 10 nap elteltével kötötte meg a perbeli szerződést. Az iratok között elfekszik az alperes által 2016. július 1-én 5/A/10. sorszám alatt benyújtott, felperes által aláírt 2008. december 19-i keltezésű „Kockázatfeltáró nyilatkozat és tájékoztató a Központi Hitelinformációs rendszerről” elnevezésű az ítélet tényállásában is rögzítetten a kölcsönkérelem kockázatát képező tájékoztató. A tájékoztatás tartalmazta, hogy forint árfolyam gyengülés esetén a törlesztőrészlet jelentős mértékben emelkedhet, azaz az árfolyamváltozás lehetőségére kiterjedt, és arra is, annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre.
- [15] A 2/2014. PJE 1. pontja értelmében a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, mely szerint az árfolyamkockázatot - a kedvező kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, melynek tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, csak akkor ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos és érthető. A szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése akkor tisztességtelen, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt azt csak korlátozott mértékben terheli.
- A jogegységi határozat e pontjához fűzött indokolás értelmében, amennyiben az árfolyamkockázat kapcsán az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára felismerhető, hogy az korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, úgy a kikötés tisztességtelennek nem tekinthető.
- [16] A Kúria 2019. április 10-i Konzultációs Testülete állásfoglalása, figyelemmel az Európai Unió Bírósága által C-26/13., C-186/16. és C-51/17. ügyekben hozott határozataiban kifejtettekre, változatlanul irányadónak tekintette a 6/2013. PJE jogegységi határozat 3. pontjában, illetve a 2/2014. PJE jogegységi határozat 1. pontjában írtakat.
- [17] A jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy felperesnek annál is inkább tisztában kellett lennie az árfolyamváltozás lehetőségével és annak hatására a törlesztőrészletekre, mert magánszemélyként összességében 2004. és 2008. között négy deviza alapú kölcsönszerződést kötött az alperessel. Ez is mutatja, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem volt az általános gyakorlattól eltérő, abban az időben fogyasztók tömegesen kötöttek deviza alapú szerződéseket. A felperes a perbeli kölcsönszerződést 10 nappal a kölcsönkérelem benyújtása után kötötte meg, így arra sem hivatkozhat, hogy a jelen perbeli szerződés aláírása, megkötése előtt kevés ideje állt rendelkezésre, hogy a kölcsönszerződés svájci frank alapúságában rejlő kockázatokat felmérje.
- Az alperest nem terhelte a felperes által ez idő szerint már elvárt tartalmú tájékoztatás kötelezettsége.
- [18] Az írásbelitől eltérő szóbeli tájékoztatás meglétét sem tudta a felperes a perben bizonyítani. [(6/2013. PJE 3. pont indokolásának utolsó bekezdése; a rPp. 164. § (1) bekezdése)] Erre való

hivatkozása figyelembe nem vehető. A bizonyítatlanság a rPp. 3. § (3) bekezdés alapján felperes terhére esik.

- [19] Felperes fellebbezésében előadta, hogy az ÁSZF-ben foglalt árfolyamkockázati tájékoztató a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésében foglaltaknak ugyan megfelelt, mert feltárta a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, tartalmazza az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletekre. Ugyanakkor utalt a 93/13. EKG Irányelv 4. cikk (2) bekezdésében írtakra, továbbá a C-186/16. és a C-51/17. EUB ítéletekre is, valamint az ÁSZF 7. pontja átlagos fogyasztó számára nem világos és nem érthető voltára.
- [20] Utóbbi felperesi előadás cáfolatára vonatkozóan a Fővárosi Ítéltábla utal a Kúria Pfv.VI...../2016/4. számú felülvizsgálati ítéletében írtakra, mely a jelen eljárásban is támadott szerződési feltétel kapcsán megállapította, nemcsak nyelvtani szempontból került világosan, érthetően megfogalmazásra.
- [21] Az irányelvre való hivatkozással kapcsolatban pedig a Fővárosi Ítéltábla utal a Kúria Konzultatív Testülete 2018. október 10-i állásfoglalásában írtakra.
- [22] A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által egyebekben kifejtetteket, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [23] A fellebbezés eredménytelen volt, ezért a rPp. 78. § (1) bekezdése és a rPp. 239. §-a alapján kötelezte a pervesztes felperest alperes javára az ügy tárgyaláson kívüli elbírálására figyelemmel mérsékelt összegű másodfokú perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5)-(6) bekezdése, 4/A. §-a alkalmazásával, azzal, hogy az eredménytelenül fellebbező felperes a fellebbezéssel felmerült illeték költségét maga viseli.

Budapest, 2020. március 10.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

Dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: